

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Historia Caini Et Abelis, Notis Criticis, Philologicis, Historicis Et Theologicis Illustrata[e] Elektronische Ressource

**Fecht, Johann
Fecht, Gustav Friedrich**

Rostochi, 1704

VD18 10451528-001

§. XXIX.

[urn:nbn:de:bsz:31-41839](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-41839)

truncare potuerit, nobis sufficiet id, quod paulo superius omnes superare mortes professi sumus, relegatio nempe non ex patria tantum, sed & Ecclesia, non in exilium tantum, sed & in incertam vagamque vivendi rationem, cum perpetuis conscientiae furiis & carnificinis conjuncta.

§. XXIX. Adv. 16. *Exiit à facie Domini.*) Notat *Ben Melech*, particulam מלפני opposita videri complecti, q. d. à in facie Domini. *A*, enim à facie Domini eundem removet, *in*, verò ad faciem Domini sistit. Nimirum indigitatur, exiisse Cainum longe ab eo loco, ubi hactenus fuerat in facie Domini. Faciem verò Domini non Christiani tantum, sed Judæorum etiam interpretes recte exponunt de loco Ecclesiae, quam his verbis describit idem *Ben Melech*: שהיתה מקום קבול השכינה ומקום הנכבדות כי באותו מקום היה מרבר רוח הקדש עם אדם ואתו ועם בנייהם ואחרים כן: *qui fuit locus acceptionis Majestatis Divinae*, h. e. Ecclesia, in qua Majestatem suam apparendo colloquendoque frequenter manifestavit DEUS & ab Adamigenis cum reverentia & devotione recipiebatur, *Et locus Prophetia, in quo locutus fuit Spiritus Sanctus cum Adamo & uxore ipsius & filiis, imò cum tota posteritate*, h. e. in quo vigeat Propheticum & Ecclesiasticum ministerium, Spiritu Sancto agitatum. Ita vocibus sui temporis Vet. T. Ecclesiam Judæi non inepte describunt. Diximusque jam superius summum quasi Cainiticarum pœnarum fastigium in eo constitisse, quod à facie Divina, in Ecclesia sua relucente, ibidemque omne beneficiorum Divinorum genus ad æternam hominis salutem dispensante, fuerit rejectus. Cum dicitur: *Et exiit*, observat *Raschi*, exeundi vocem expellendi verbo, supra usurpato, opponi, & hoc dicere velle Mosen, non coacte

coacte, sed sponte ad solum mandatum Divinum exiisse è sedibus paternis Cainum. Verba Rabbinum sunt: יצא כגונב רעה העליונה; *exiit in humilitate, quasi qui furaretur scientiam altissimi.* Quorum verborum sensus citra dubium hic est, quod Cain simulaverit summam erga DEUM humilitatem, quodque pœnam sibi impositam, ad mitigandam iram Divinam promptissimo obsequentissimoque animo, ceu par esset, subire vellet, cum interea intra animum suum perfidus nequam perpetuò manserit, adeoque, quantum in se erat, Divinæ omniscientiæ oculos fascinare voluerit, ac si DEUS in interiora cordis sui non introspicere, nec scœdam ejus hypocrisin animadvertere potuerit. Ita quidem *Rasibi*, sed nos superius majori, ut putamus, probabilitate, vi eundem è paterna familia extrusum esse, affirmavimus.

§. XXX. Ad v. eund. *In terra Nod.*) Locus nempe, ab eventu ita nominatus, quia cum fugeret Cain à facie Divina, primum in eundem devenerit. Nam quod *R. Nachmanides* apud *Fagium* vertendum esse censet: *habitavit in terra mobilis*, id meritò à *Fagio* rejicitur, cum locus *Nod* illico à situ suo describatur: קדמתי ערן, *versus orientalem plagam Eden.* *R. Ben Melech* ex *Radak* refert, eundem existimasse, eousque vagabundum fuisse Cainum: עד שישב לו ממזרח ערן רחוק מהמקום *quousq; confederis in oriente Eden, procul à loco illo, in quo fuerant pater ipse materque.* Nec in epte. Perquam enim credibile est, exilii & paupertatis, infinitarumque calamitatum, illud concomitantium, tœdio commotum Cainum subinde viam modumque in patriam revertendi anxie quæsisse, donec spe omni
G abje-